

[Marinus Sørensen.]

steren tjener Sagen bedst ved at følge Mindretallet under Nr. 1. Det maa vi se paa i et Udvalg.

Forslaget løser efter vor Mening ikke Spørgsmaalet paa en tilfredsstillende Maade. Spekulationen i den danske Jord maa begrænses mest muligt, Grundstigningsskylden gennemført paa rette Maade vil være et Værn herimod. Vi vil gerne yde vor Medvirken hertil. Vi vil gerne se Lovforslaget i et Udvalg. Jeg haaber, Rigsdagen vil finde frem til et mere tilfredsstillende Resultat end det, der foreligger i dette Lovforslag.

Hans Conrad Koefoed: Den Lov om Grundstigningsskyld, som vi har i Ojeblikket, fik vi i 1933. Den indeholdt en Bestemmelse om, at Revision skulde finde Sted i Samlingen 1938—39, men denne Revision er paa Grund af forskellige Forhold stadig blevet udskudt og blev ogsaa udskudt for nogle Maaneder siden, da vi havde Spørgsmaalet til Behandling, men den højtærede Finansminister afgav dengang et Løfte om, at han inden 1. Februar vilde fremsætte et Revisionsforslag. Naar Lovforslaget alligevel først er blevet fremsat paa et senere Tidspunkt, vil jeg gerne som Medlem af det Kommissionsudvalg, der har behandlet Spørgsmaalet, have Lov til at sige, da der har været ymtet noget om det modsatte, at Finansministeren er absolut sagesløs i Anledning af, at Fremsættelsen først har fundet Sted paa et senere Tidspunkt. Det er ene og alene Udvalgets Ansvar, at Tiden er gaaet. Men nu er Lovforslaget fremsat, og vi har det til Behandling her i Dag.

Det var heldigt, at Loven indeholdt en Bestemmelse om Revision; det viste sig ret hurtigt, at Loven var behæftet med betydelige Svagheder. Der er maaske flere Svagheder ved denne Lov, men der er to, som er faldet særlig i Øjnene. Den ene Svagthed er den, at Grundbeløbenes Fordeling — og det er derfra, man udmaaler den Skat, der skal betales — har været ulige, idet de først udstykkede Parceller ved Udstykning af en større Parcel til mindre Parceller, om jeg saa maa sige, har hugget Broderparten af Grundbeløbet, hvorimod de sidst udstykkede Parceller, hvis man tænker sig Ejendommen fuldt udstykket, har faaet et tilsvarende mindre Grundbeløb, altsaa de sidst udstykkede Parceller har faaet en større Grundstigningsskyld, medens de andre kun har faaet en mindre. Det er faldet i Øjnene som en Uretfærdighed, man ikke har kunnet bortforklare eller undskyldte.

Den største Svagthed ved Loven har alligevel nok været den, at den ikke er kommet til at virke i den Retning, man ønskede, nemlig at Grundstigningsskyldbyrden skulde falde paa Sælgeren og ikke paa Køberen. Det har vist sig, at Resultatet er blevet det omvendte, Grundstigningsskylden er som Regel faldet paa Køberen, og Sælgeren har holdt sig skadesløs.

Der har i den nedsatte Kommission været fuld Enighed om at søge disse to Mangler afhjulpet, og der er af Udvalget til Finansministeren afgivet en enstemmig Indstilling om, hvad man mente, der i saa Henseende skulde foretages, og det fremgaar af Forslaget til en ny Affattelse af Lovens § 3, hvori man foreslaar en ændret Fordeling af Grundbeløbene. Det skulde altsaa afhjælpe den første Mangel, saaledes at Grundbeløbsfordelingen blev mere ligelig. Det sker paa den Maade, at Grundbeløbene fordeles efter den Værdi, de udstykkede Parceller havde, før de blev udstykket, medens man nu gaar frem paa den Maade, at Grundbeløbene fordeles efter en Vurdering, der er foretaget efter Udstykningen. Man kan imidlertid ikke se bort fra, at det samtidig vil medføre, at de udstykkede Parceller vil faa et mindre Grundbeløb, naar det blev taget efter Vurderingen af det Beløb, hvormed de indgik før Salget. Som Følge deraf vil de udstykkede Parceller faa større Grundstigningsskyld, og Moder ejendommen vil faa en tilsvarende mindre Grundstigningsskyld, i og for sig ikke direkte noget Plus, men den Fordel, som ligger deri, er den, at Grundbeløbsfordelingen bliver mere ligelig og ensartet end tidligere.

Den store Svagthed ved den nuværende Lov, at Afgiften i det væsentlige falder paa Køberen og ikke paa Sælgeren, har man søgt at afhjælpe i de nye Paragraffer 8 og 11. § 8 bestemmer, for at sige det kort, at der ikke kan udstedes endeligt Skøde paa en Ejendom, førend der for Køberen foreligger en Attest om den afgiftspligtige Grundstigning, og i den nye § 11 fastslaaes Køberens Ret til at faa Købesummen nedsat med, vi kan sige, den kapitaliserede Grundstigningsskyld.

Som sagt, disse Ændringer har der været fuld Enighed om og er der kommet en enstemmig Indstilling til Finansministeren fra Udvalget om. Tilbage var to Paragraffer, som man drøftede indgaaende. Det var § 1, som omtaler selve Skattens Højde, og det var § 4, den saakaldte Tillægsparagraf — man kunde lige saa godt kalde den Fradragsparagraffen, det drejer sig jo